

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

SC Star Storage SA (C-439/14), SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA (C-488/14)

κατά

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA (C-488/14)

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, και το άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 3, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2007/66, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίδικη στις υποθέσεις των κυρίων δικών, η οποία εξαρτά το παραδεκτό οποιασδήποτε προσφυγής κατά πράξεως της αναθέτουσας αρχής από την υποχρέωση του προσφεύγοντος να συστήσει την εγγύηση προσήκουσας συμπεριφοράς την οποία η νομοθεσία αυτή προβλέπει υπέρ της αναθέτουσας αρχής, εφόσον η ως άνω εγγύηση επιστρέφεται στον προσφεύγοντα ανεξάρτητα από την έκβαση της προσφυγής.

(¹) EE C 448 της 15.12.2014.
EE C 26 της 26.1.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Landgericht München I (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tobias Mc Fadden κατά Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Υπόθεση C-484/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνία της πληροφορίας — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Επαγγελματικό ασύρματο τοπικό δίκτυο (WLAN) — Ελεύθερη διάθεση στο κοινό — Ευθύνη των ενδιαμεσών παρόχων — Απλή μετάδοση — Οδηγία 2000/31/ΕΚ — Άρθρο 12 — Περιορισμός της ευθύνης — Ανώνυμος χρήστης του δικτύου αυτού — Προσβολή των δικαιωμάτων των δικαιούχων προστατευόμενου έργου — Υποχρέωση προστασίας του δικτύου — Αστική ευθύνη του επιτηδευματία]

(2016/C 419/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht München I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tobias Mc Fadden

κατά

Sony Music Entertainment Germany GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, πρώτο ήμισυ της περιόδου, της οδηγίας 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο), σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής και το άρθρο 1, σημείο 2, της οδηγίας 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 98/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, έχει την έννοια ότι υπηρεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία παρέχεται από αυτόν που διατηρεί σε λειτουργία δίκτυο επικοινωνιών και συνίσταται στη δωρεάν διάθεση του εν λόγω δικτύου στο κοινό, αποτελεί «υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας» κατά την έννοια της πρώτης ως άνω διατάξεως όταν πραγματοποιείται από τον συγκεκριμένο παρέχοντα πρόσβαση προκειμένου να διαφημιστούν προϊόντα ή υπηρεσίες που πωλεί ή παρέχει ο ίδιος.
- 2) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31, έχει την έννοια ότι, για να θεωρείται παρασχεθείσα η υπηρεσία που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, η οποία συνίσταται στην παροχή προσβάσεως σε δίκτυο επικοινωνιών, η πρόσβαση αυτή δεν πρέπει να βαίνει πέραν του πλαισίου της τεχνικής, αυτόματης και παθητικής μεθόδου που εξασφαλίζει την πραγματοποίηση της απαραίτητης μεταδόσεως πληροφοριών και δεν χρειάζεται να πληρούνται καμία άλλη προϋπόθεση.
- 3) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31, έχει την έννοια ότι η προϋπόθεση που προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής δεν έχει κατ' αναλογία εφαρμογή στο εν λόγω άρθρο 12, παράγραφος 1.
- 4) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, πρώτο ήμισυ της περιόδου, της οδηγίας 2000/31, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν υφίστανται άλλες προϋποθέσεις, πέραν της αναφερόμενης στη διάταξη αυτή, στις οποίες υπόκειται ο παρέχων πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών.
- 5) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31 έχει την έννοια ότι έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να ζητήσει ο θιγείς από την προσβολή των δικαιωμάτων του επί ενός έργου αποζημίωση από τον παρέχοντα πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών με το αιτιολογικό ότι μία από τις προσβάσεις αυτές χρησιμοποιήθηκε από τρίτους για την προσβολή των δικαιωμάτων του, καθώς και την επιστροφή των εξόδων οχλήσεων και των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε για την άσκηση αγωγής αποζημίωσης. Αντιθέτως, η διάταξη αυτή έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στο να ζητήσει το πρόσωπο αυτό την παράλειψη στο μέλλον της εν λόγω προσβολής, καθώς και την επιστροφή των εξόδων οχλήσεων και των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στρεφόμενος κατά του παρέχοντος πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών του οποίου οι υπηρεσίες χρησιμοποιήθηκαν για την διάπραξη της προσβολής, στην περίπτωση που τα αιτήματα αυτά αφορούν ή έπονται της εκδόσεως διαταγής από εθνική διοικητική αρχή ή εθνικό δικαστήριο που υποχρεώνει τον εν λόγω παρέχοντα την πρόσβαση να μην επιτρέπει στο μέλλον την ως άνω προσβολή.
- 6) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που απορρέουν από την προστασία των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και των κανόνων που προβλέπουν οι οδηγίες 2001/29 και 2004/48, ότι δεν αντιτίθεται, κατ' αρχήν, στην έκδοση διαταγής, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία υποχρεώνει τον παρέχοντα πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών μέσω του οποίου το κοινό μπορεί να συνδεθεί στο διαδίκτυο, επ' απειλή χρηματικής ποινής, να μην επιτρέπει σε τρίτους να θέτουν στη διάθεση του κοινού, μέσω της συνδέσεως αυτής, ορισμένο έργο ή τμήματα του έργου αυτού που προστατεύονται από το δικαίωμα του δημιουργού, σε ομότιμο δίκτυο (peer-to-peer), όταν ο εν λόγω παρέχων την πρόσβαση έχει την επιλογή να λάβει τεχνικά μέτρα για να συμμορφωθεί με την ως άνω διαταγή, ακόμη και αν το μόνο μέτρο που μπορεί αυτός να λάβει συνίσταται στην προστασία με χρήση κωδικού της συνδέσεως στο διαδίκτυο, καθόσον οι χρήστες του δικτύου αυτού θα ήταν υποχρεωμένοι, προκειμένου να αποκτήσουν τον κωδικό, να αποκάλυψουν την ταυτότητά τους και δεν θα μπορούσαν επομένως να ενεργούν ανώνυμα, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 46 της 9.2.2015.